

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2010 r. — dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG przeciwko OHIM — S.E.M.T.E.E. (caldea)

(Sprawa T-304/10)

(2010/C 260/27)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Bludovsky i P. Hiller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: S.E.M.T.E.E. (Escaldes Engornay, Andora)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie R 899/2009-1 i w drodze korekty unieważnienie prawa do znaku towarowego zgłaszającej;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie R 899/2009-1 i przekazanie sprawy Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory);
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie R 899/2009-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: S.E.M.T.E.E.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „caldea” w kolorach pomarańczowym, niebieskim i białym dla towarów i usług z klas 3, 35, 37, 42, 44 i 45 — zgłoszenie nr 5 691 845

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny międzynarodowy znak towarowy nr 894 004 „BALEA”, zarejestrowany dla towarów z klas 3, 5 i 8

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie uznała, że w przypadku rozpatrywanych znaków nie występowało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2010 r. — Yusef przeciwko Komisji

(Sprawa T-306/10)

(2010/C 260/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister i H. Miller, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- oświadczenie, że brak działania ze strony Komisji i nieusunięcie przez nią imienia i nazwiska skarżącego z wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 było niezgodne z prawem;
- natychmiastowe nakazanie Komisji usunięcia imienia i nazwiska skarżącego z wykazu zawartego w omawianym załączniku;
- obciążenie Komisji, poza jej własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącego, a także jakimikolwiek kwotami uiszczonymi przez kasę Trybunału Sprawiedliwości z tytułu pomocy w zakresie kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wniósł, na podstawie art. 265 TFUE, skargę o uchylenie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1629/2005 z dnia 5 października 2005 r. zmieniającego po raz pięćdziesiąty czwarty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001⁽¹⁾, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego.

Skarżący przedstawia trzy zarzuty na poparcie skargi.

Po pierwsze, skarżący utrzymuje, że Komisja nie przeprowadziła niezależnej kontroli podstawy umieszczenia skarżącego w wykazie zawartym w załączniku I i w żadnym momencie nie zwróciła się o uzasadnienie takiego umieszczenia.

Po drugie, twierdzi on, że Komisja nie poinformowała go o jakichkolwiek przyczynach uzasadniających umieszczenie jego imienia i nazwiska w wykazie zawartym w załączniku I, z naruszeniem jego prawa do skutecznego środka zaskarżenia, prawa do jego własnej obrony oraz jego prawa własności, jakie gwarantuje mu europejska konwencja praw człowieka.

Po trzecie, skarżący utrzymuje, że nieusunięcie przez Komisję imienia i nazwiska skarżącego z wykazu zawartego w załączniku I jest nieracjonalne, ponieważ nic nie świadczy o tym, aby właściwe kryteria umieszczania osób w wykazie załącznika I zostały spełnione, a Foreign and Commonwealth Office Zjednoczonego Królestwa stoi na stanowisku, że skarżący przestał już spełniać właściwe kryteria.

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 s. 10.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2010 r. — ELE.SIA przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/10)

(2010/C 260/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SIA) SpA (Guidonia Montecelio, Włochy) (przedstawiciele: S. Bariatti, P. Tomassi i P. Caprile, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że spółka ELESIA prawidłowo wywiązała się swoich zobowiązań umownych,
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła zobowiązania umowne nie wypłacając należnego wynagrodzenia za świadczenia spółki ELESIA i żądając zwrotu kwot już wypłaconych.
- zasądzenie od Komisji kwoty 83 627,68 EUR, bez odsetek, tytułem kosztów poniesionych przez spółkę ELESIA w ramach projektu, które nie zostały dotychczas pokryte przez Komisję,
- w konsekwencji uchylenie, cofnięcie — w tym wystawionych not kredytowych — a w każdym razie stwierdzenie nieważności not debetowych, na podstawie których Komisja żądała zwrotu kwot wypłaconych spółce ELEGIA oraz wypłaty odszkodowania,
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Konsorcjum, którego skarżąca spółka jest koordynatorem podpisało ze stroną pozwaną umowę na realizację projektu „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety”, finansowanego ze środków budżetowych w ramach „szóstego programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego”.

Zważywszy na poważne nieprawidłowości w toku opracowywania projektu Komisja Europejska postanowiła rozwiązać umowę.

Skarżąca uważa, po pierwsze, że postępowanie Komisji jest całkowicie sprzeczne z istotnymi postanowieniami umowy i zasadami prawa, a mianowicie z zasadą równości, proporcjonalności i dobrej administracji, a po drugie, że podczas gdy wszystkie zobowiązania umowne były prawidłowo realizowane przez prawie cały okres 36 miesięcy ustalony w umowie, Komisja nie zamierza uznać jakiegokolwiek zobowiązania, opierając się m.in. na audycie, który wydaje się nieprawidłowy pod wieloma względami, i to pomimo okoliczności, że skarżąca podjęła pełną współpracę w dobrej wierze przez cały okres trwania stosunków umownych, a nawet poza tym okresem.